

POSTANOWIENIE

Dnia 24 maja 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński (przewodniczący)

SSN Roman Sądej

SSN Andrzej Stępka (sprawozdawca)

Protokolant Anna Janczak

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 kpk, bez udziału stron
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 24 maja 2013r.,
w sprawie S. G.

wobec którego umorzono postępowanie na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 kpk w zw. z
art. 31 § 1 kk oraz orzeczono środek zabezpieczający w postaci skierowania go na
psychiatryczne leczenie ambulatoryjne
kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść S. G. od
postanowienia Sądu Rejonowego w Ł. z dnia 25 listopada 2010r.,

postanowił
uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać Sądowi
Rejonowemu w Ł. do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Do Sądu Rejonowego wpłynął akt oskarżenia przeciwko S. G. o
przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. w zw. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. W
toku postępowania sądowego poddano oskarżonego badaniom psychiatrycznym.
Biegli stwierdzili, że oskarżony w chwili popełnienia czynu miał całkowicie zniesioną
poczytalność w rozumieniu art. 31 § 1 k.k., w aktualnym stanie zdrowia
psychicznego stanowi poważne niebezpieczeństwo dla porządku prawnego i
powinien być leczony w warunkach zamkniętego leczenia psychiatrycznego. W

zaistniałej sytuacji procesowej Sąd na posiedzeniu w dniu 13 maja 2010 r., umorzył postępowanie przeciwko S. G. na podstawie art. 17 §1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 31 § 1 k.k., lecz nie orzekł wówczas żadnego środka zabezpieczającego.

W dniu 23 czerwca 2010 r. wpłynął do tego Sądu wniosek Prokuratora Rejonowego o zastosowanie na podstawie art. 93 k.k. wobec S. G. środka zabezpieczającego w postaci umieszczenia w zamkniętym zakładzie psychiatrycznym. W dniu 25 listopada 2010 r. postanowieniem o sygn. akt IV Ko .../10 Sąd orzekł na podstawie art. 93 k.k. tytułem środka zabezpieczającego skierowanie S. G. na psychiatryczne leczenie ambulatoryjne. Orzeczenie to uprawomocniło się bez zaskarżenia w dniu 7 grudnia 2010 r.

Kasację od tego orzeczenia wniósł na podstawie art. 521 § 1 k.p.k. Prokurator Generalny. Zaskarżył postanowienie na korzyść S. G. i na zasadzie art. 523 § 1 k.p.k., art. 526 § 1 k.p.k. i art. 537 § 1 i 2 k.p.k. zarzucił rażące naruszenie art. 93 k.k., mające wpływ na treść orzeczenia, a to z tej przyczyny, że wobec sprawcy czynu popełnionego w warunkach art. 31 § 1 k.k. możliwe jest orzeczenie tylko środka zabezpieczającego w postaci umieszczenia w zamkniętym zakładzie psychiatrycznym na mocy art. 94 § 1 k.k.

W konkluzji autor kasacji wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja była zasadna w stopniu oczywistym i podlegała uwzględnieniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Należy wskazać, że nowelizacja przepisu art. 93 k.k. dokonana ustawą z dnia 5 listopada 2009r., która weszła w życie w dniu 8 czerwca 2010r., nie spowodowała modyfikacji możliwości stosowania środków zabezpieczających wobec sprawców popełniających czyny zabronione w stanie niepoczytalności określonej w art. 31 § 1 k.k. W stosunku do takich sprawców wyłączne zastosowanie nadal znajduje przepis art. 94 § 1 k.k., przewidujący orzeczenie umieszczenia w odpowiednim zakładzie psychiatrycznym, o ile zostały spełnione przesłanki w nim przewidziane.

Przepis art. 93 k.k. ma charakter ogólnej normy gwarancyjnej, mającej odniesienie do wszystkich środków zabezpieczających i nie może stanowić

samodzielnej podstawy ich stosowania, w oderwaniu od poszczególnych sytuacji procesowych, określonych w kolejnych przepisach Rozdziału X Kodeksu karnego. Skierowanie na leczenie ambulatoryjne, o którym mowa w obecnym brzmieniu przepisu art. 93 k.k., związane jest ze szczegółowymi przesłankami przewidzianymi w przepisach art. 95a § 1 i § 1a k.k. oraz art. 97 § 1 k.k., a więc wówczas, gdy została orzeczona kara pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania.

Zastosowanie zatem w zaskarżonym postanowieniu przepisu art. 93 k.k., jako samodzielnej podstawy orzeczenia wobec S. G. środka zabezpieczającego w postaci skierowania go na psychiatryczne leczenie ambulatoryjne stanowiło rażące naruszenie tego przepisu. Miało ono oczywisty wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, skoro wobec S. G. w jego sytuacji procesowej, zastosowano środek zabezpieczający nieprzewidziany w ustawie.

W tej sytuacji zaskarżone postanowienie musiało zostać uchylone, a sprawa przekazana Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania. Sąd będzie mieć na uwadze, że kasacja została wniesiona na korzyść S. G., a ponieważ upłynął termin określony w art. 524 § 3 k.p.k. nie jest możliwa ingerencja w treść prawomocnego postanowienia z dnia 13 maja 2010 r. o umorzeniu postępowania karnego.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.